

POSUDEK

na diplomovou práci Adrianu Stříbrné „*Obraz války v tvorbě současných afghánských autorů*“.

Autorka si vybrala velmi zajímavé a málo zpracované literární téma, které se pokouší mapovat obraz války očima místní literární inteligence. Řada těchto analyzovaných děl by si dokonce zasloužila (s ohledem na autorčinu specializaci) přeložit do českého vydání. Autorčin výzkum zároveň navazuje na nejnovější trendy v antropologii i konfliktologii. Stěžejní část práce je v kapitole III., která se zaměřuje na jednotlivé autory a především na analýzu odpovídajícího problému zkoumaného současnou literaturou.

Bohužel však zpracování celého jinak chválehodného záměru provází celá řada nedostatků, z nichž upozorním alespoň ty hlavní problémy koncepčního rázu.

Již úvodu zarazí čtenáře absence kritického zhodnocení literatury k tématu, kromě (nesporně pravdivého) konstatování o jejím nedostatku. Přesto je v seznamu literatury uvedeno několik publikací, jejichž hodnocení by mělo mít v úvodní části své místo. V této souvislosti bych rád od autorky slyšel hlubší definici „východní“ publikace (s. 4). Lze jistě chápat odlišnost psaní odborné literatury v různých částech světa, nicméně označení „východní literatura“ je značně zavádějící a do značné míry v duchu „orientalismu“.

Z řemeslného hlediska je na pohled patrná nevyváženost jednotlivých kapitol, které svým obsahem také ne vždy korespondují s tématem. Přibližně polovinu rozsahu tří hlavních kapitol práce zabírá obsáhlé líčení historického vývoje v zemi. Podobný historický úvod by byl jistě vítanou záležitostí. Téma občanské války od sovětské okupace jsou obsažena na pěti stránkách (z celkových 39) této kapitoly. O samotných událostech zkoumaných literaturou v kapitole III. je tak pojednáno značně nedostatečně. Toto je jednak v rozporu s tématem práce a jednak nereflektuje autorkou vytyčené zásadní zlomy v dějinách země (sovětská okupace v roce 1979).

Podobné je tomu u literatury. Přestože se v hlavní části (kapitola III.) objevují převážně prozaická díla, autorka si neodpustila poměrně rozsáhlý komentář k základním pojmům perské poezie.

Obsah obsáhlého historického i literárně-historického tak pouze málo koresponduje s kapitolou III., s výjimkou popisu několika ideových hnutí, z nichž mj. později pocházela i řada vlivných politických i literárních osobností moderního Afghánistánu

Z čistě „technického“ hlediska chybí v kapitolách něco jako úvod či závěr, případně základní teze dané kapitolami.

Záporem práce je rovněž její jazyková úroveň, která svědčí o tom, že uchazečka pracovala ve značném spěchu a neměla možnost provést nutné korektury. Problémy činí zejména shoda podmětu s přísudkem, předložky, ale větná stavba. Některé věty potom zůstaly nedokončeny či bez hlavní myšlenky.

Závěrem lze tedy konstatovat, že autorčin dobrý záměr byl doslova zmařen výše uvedenými nedostatky. Lze sice konstatovat, že práci lze (byť se značnými výhradami) připustit k obhajobě, avšak hodnotit ji mohu pouze stupněm „dobře“.

PhDr. Slavomír Horák, PhD.

V Praze dne 17. září 2008